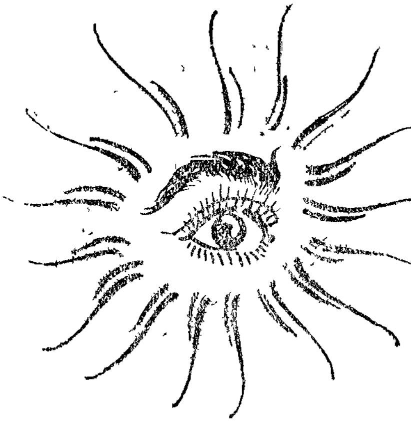

ప్రణయ కలహం

మునిమాణిక్యం నరసింహారావు, బి. ఏ., ఎల్. టి.,

౧

కాపరానికి వచ్చింది మొదలు ఇంతవరకూ ఒక్కసారయినా మా ఆవిడ ప్రణయ కోపం అభినయించలేదు. ఆమాట నేను కావ్యాలలో చదవటం తరుచుగా వినటం మూలాన మా ఆవిడచేత ప్రణయకోపం పట్టించాలని బహు సరదాగా ఉంటూ ఉండేది. అడపా దడపా నేను "ఏం కాంతం, నీవు ఒక్కసారైనా ప్రణయకోపం పట్టావు కావు" అని అంటూంటే ఆవిడ "ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పడతా లెండి ఇప్పుడే తొందరొచ్చింది" అని అంటూ ఉండటం మూలాన రోజులు గడిచి పోయినై. అంతేకాని పట్టుపుని కూర్చుని శాస్త్రియుక్తంగా ఒక్కరోజైనా ప్రణయ కలహం జరిగించలేదు.

అనుకోటమే కాని శాస్త్రోక్తమైన ప్రణయ కలహం ఎట్లా జరపాలో నాకూ తెలియదు. నిజంమాటకు! ఆడదాన్ని చేసి ఆవిడను ఒక్కదాన్ని పట్టమంటే ఏంపడుతుంది పాపం! అందుకని వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు సంపాదించి ప్రణయ కలహ విధానాన్ని గూర్చి అ సాంత్రము చదివాను. కోస్త కూస్త విషయంగాదది. సత్యనారాయణ వ్రతానికి చేయాలిసి నంత పని ఉంది.

నాయకుడు పూర్వాహ్ణమందు భోజనమయిన తరువాత చిలుకలను, గోరువంకలను మాట్లాడించాలట! మా పేటలకు చుట్టూ పట్ర భూము లవటంవల్ల, చుట్టు పక్కల ఎటు చూచినా మైలు మైలున్నర, దూరంలో, చిలుకలు గోరువంకలు కనిపించవు.

శాస్త్రకారుడు విధించిన నియమాన్ని వదిలేయటం నాకేమాత్రం మనస్కరించలేదు. ఎంత కష్టమైనా సరే, శాస్త్రియుక్తంగా ప్రణయ కలహం నిర్వహించాలనుకొన్నాను. ఏదో పెద్ద వాళ్లమై పోతున్నాము. ఇక మళ్లీ పట్టచ్చామా! అందుకని షిరంగికి భోజనమైన తరువాత మా ఆవిడ ఈ ఎండలో ఎక్కడికి పోతారు, వద్దు, అంటుంటే కూడా వినకుండా, నెత్తిని గుడ్డవేసుకొని, నాలుగుమైళ్ల దూరంలో నున్న కరి మీదికెళ్లి తోటల్లో తిరిగి, ఎట్లాగైతే నేమి చిలుకలను గోరువంకలను మాట్లాడించి సాయంత్రానికి ఇంటికి చేరుకున్నాను.

ఆటు తరువాత జరుగవలసిన కార్య క్రమాన్ని గురించి విచారించాను. తదంతే.....సంమార్జన, పుష్ప ప్రకరము, శయన రచనము.........ఇవి జరగాలిసినవి.

ఇవన్నీ ఒక్కొక్కటే క్రమంగా చేసుకొచ్చాను. అందులో శయన గృహము సంచారిత సురభి ధూపములు కల్గు దానిగా ఒనర్చవలయునన్న నియమాన్ని అనుసరించి, అర్ధణా ఊదొత్తులు కొని ఉంచాను.

రాత్రి భోజనానికి కూర్చునప్పుడే ఈప్రణయ కలహ విధానాన్ని గూర్చి అంతా ఆవిడకు తెలియజెప్పి, అద్దాన్ని జయప్రదంగా సాగించమని చెపుదామని అనుకొన్నాను కాని, "ప్రత్త"కు అనగా వివాహము చేయబడిన స్త్రీకి కామశాస్త్రగ్రహణాధికారము లేదు. అంచేత మాట్లాడక ఊరుకొన్నాను.

ఒకటి రెండుసార్లు కాంతం "ఏమిటండీ భోజనం చేసేటప్పుడు కూడా ఒకటే ఆలోచన" అని అన్నది కాని నేను మాట్లాడలేను.

ఇక శయన రచన చెయ్యాలి. పుస్తకం తెరిచి బల్ల మీద పెట్టుకొని ఒక్కొక్క విషయమే చదవటం, ఆ ప్రకారం చెయ్యటం!

శయన మందిరము "ఖట్వాశ్రయ ప్రతిపాదికాస్తరణ తూలికాచులతో ఒప్పియున్నదై యుండా" లన్నాడు. ఆ వాక్యంలో ఒక్క ముక్క నా కర్థం కాలేను. దగ్గరలో ఎవ్వరూ సంస్కృతం చదువుకొన్నవాళ్లు లేరు. సరే ఏం జేసేదీ? ఆ విషయం వదిలేశాను.

హంసతూలికా తల్పముపైన శయనరచన చేయాలె. మా హంసతూలికా తల్పము—అంటే మా మామూలు పట్టె మంచంపైనే తెల్లటి దుప్పటి ఒకటి పరిచాను.

ఇక శిరోభాగే కూర్చస్థానమ్—అని ఉంది. మొదట సరిగ్గా అర్థం గాలేను. "కూర్చ" అన్నమాట ఎక్కడో విన్నట్లు జ్ఞాపకం. ప్రణహ కలహంలో కూర్చ ఎందుకబ్బా అనికొని క్రిందవ్రాసిన టీకలో చూద్దును కదా. ప్రాణం తే లొచ్చింది. కూర్చస్థానమ్ అంటే కుర్చీట! బతికించాడు బంగారు తండ్రి శాస్త్రి కారుడు. సరిగ్గా మా హంసతూలికా తల్పానికి శిరోభాగంలోనే ఉంది పేము కుర్చీ. ఇప్పటికి శయనరచన పూర్తి అయింది.

తరువాత శయనమందిరాన్ని అలంకరించమన్నాడు. ఒక వేదిక ఉండాలట! పాపం ఆకాలంలో బల్లలు లేవు కామాలు, వేదిక అన్నాడు. మాకేం కర్మం మా గదిలో మాంచి టేబిల్ ఉంది.

నివాళావ గుంఠితమైన వీణ, చిత్రఫలకం, పుస్తకం, పూలమాలలూ, ఉండాలట! అయితే వీణకు బదులు మా అమ్మాయి ఫిడేలుంది. చిత్రఫలకం లేకపోయినా, చిత్రపటా లున్నాయి. "పుస్తకం" అన్నాడు. ఒక పుస్తకమేమి కర్మం! ఒక వంద పుస్తకాలు, కాంపోజిషన్ పుస్తకాలతో కలుపుకొని ఉన్నాయి మా గదిలో!

ఇంక ఒక అరగంటలో కాంతం ఇల్లు సద్దుకొని వస్తుంది. నేను కుర్చిలో కూర్చుని ప్రణయకలహ విధానాన్ని గురించి మరోమారు పఠించి ముఖ్య విషయాలను అనుక్రమణికగా కాగితంమీద వ్రాసుకొన్నాను.

ప్రణయ కలహంలో ప్రథమ ఘట్టం ప్రయురాలికి కోపం తెప్పించటం.....ఏదైనా, సవతిపేరు ఎత్తటము సవతి పేరు ఉచ్చరింపక పోయినా, సూచనగా సవతిని ఉద్దేశించి చేయునట్టి తత్ప్రశంసాపరమగు సంభాషణాదికమూ, లేక అట్టి సవతికి తాంబూలమును పంపుట మొదలగునవి, ప్రియురాలు సహింపరానివనియు, ఇవియే ప్రయుహ కలహాలకు కారణాలనియు, సూత్రార్థము.

కోపం వచ్చిన తరువాత, నాయక "వాచే" మాటల చేతనూ, కార్యత: కార్యముల చేతను కలహ మొనర్పవలయును. తల వెంట్రుకలను విదల్చుట, నాయకుని శిరోజములను పట్టుకొని కొట్టుట, శయనమునుండి లేచి భూమి

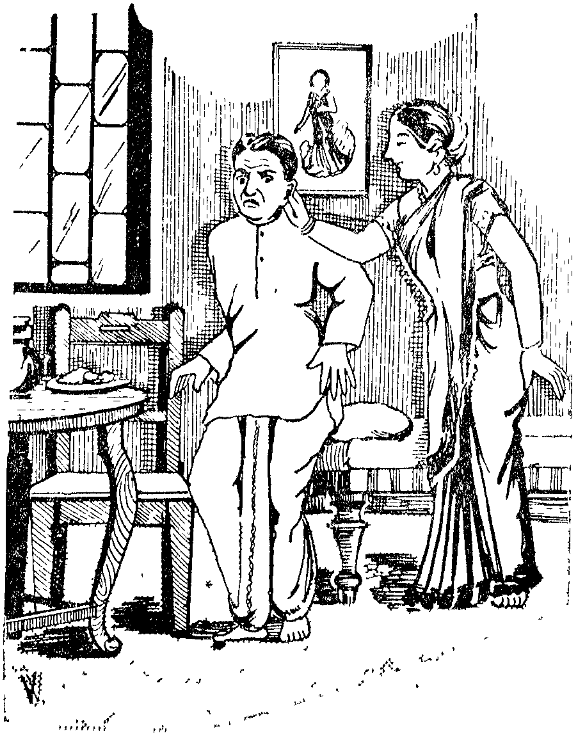

(అని పిలిచి..........................336 పుట.)

మీదపడి దొర్లుట, ధరించిన పుష్పములనూ, మాలికలనూ, సొమ్ములనూ విచ్చివేయుటా, ఇత్యాదులుచేయగా వలయును అని రెండో సూత్రం. ఇది అంత కష్టమైన పనిగాదు. కోపం అంటూ చెప్పాలి గాని, ఇంతకంటె వెయ్యి రెట్లు విలువైన పనులు జేస్తుంది మా కాంతం.

ఇక మూడో ఘట్టంలో అనునయమూ శయనారోహణమూ, అపరాధ స్మరణా తదుపరి పాదతాడనం, అనంతరం, అశ్రుకరణము, ద్వారదేశగమనం, యుక్తితోను నీయమానమ్, ప్రసన్నత, ఆలింగనం, చివరకు సంయోగం ఇవి జరగాలిసిన విధులు. అన్నింటిలోనూ, ప్రధమ ఘట్టంలో ప్రణయ కలహానికి కారణం కల్పించటంలో నే ఉందికష్టం అంతా. మహారాజులకు అష్టభార్యలో అష్టాదశ భార్యలో ఉంటారు కాబట్టి సవతి ప్రశంసచేయటం సంభవ మౌతుంది. ఏదో ఒక్కగాని ఒక్క ఆవిడతో దేవుళ్లాడుతూ ఉన్న ఈ సామాన్య జీవికి అదెట్లా సాధ్యం అవుతుంది. పోనీ, ఒక పరస్త్రీని గురించి ప్రశంసించి, కలహాన్ని అంకురింపజేయ వచ్చునుగాని, దాని తరువాత మా ఆవిడజేసే హంగామాకు మాకు ఈ సూత్రకారుడు బాధ్యుడవుతాడా?

ఇది ఒక పెద్ద సమస్య అయిపోయిందే ఎట్లాగా అని ఆలోచిస్తున్నా. ఇంతలో గాజుల చప్పుడు వినపడ్డది. గుండె ఝుల్లుమన్నది. వచ్చింది కాంతం, ఒక చేత్తో వెండి మరచెంబుతో మంచినీళ్లు రెండో చేత్తో పళ్లెంలో రవ లడ్డూలూ పట్టుకొని............

౨

కొంతమంది, ప్రియురాలిని రమా రమ్యాకారయనీ, చతుర వచనయనీ, చారు చికురయనీ, విమూల్యాలంకారయనీ, ఏమేమో వర్ణిస్తారు. కాని మా ఆవిడ మామూలు మామిడిచిగురు చీరతోనే వచ్చేసింది. ఉజ్వల నయనాలు లేవు. మామూలు కళ్ళే. చిక్కని చెక్కిళ్ళే. అయినా విరక్తి జెందక ప్రణయకలహం జరపటానికి నిశ్చయించుకొన్నాను.

ఆవిడవచ్చే రావటంతోనే నేను ఎదురుగా వెళ్ళి, ప్రియురాలా, నీకై పరితపిస్తున్నాను. నే నిట్లుందునని నీ వెరింగియు, ఎందు కింత ఆలస్యము చేసినావు? అని చెప్పాలె! సరే అట్లాగే చెప్పాను.

కాంతానికి ఇంకా తెలియదు. ఆ రోజున జరగాలిసిన కార్యక్రమము. అంచేత నామాటలు విని, అట్లా మాట్లాడుతున్నారేం? వెకిలి చేష్టలు చేయకండి. ఎవరైనా వింటే నవ్వుతారు! అన్నది.

ఇంత ఆలస్యం చేశావేం? అన్నాను.

“ఆలస్యం ఏముంది? మామూలుగా ఇల్లు సద్దుకొని పిల్లలను నిద్రపుచ్చుకొని, వచ్చాను.”

"చిలుకలను, గోరువంకలనూ మాట్లాడించావా? సాయింత్రం?" అన్నాను. కామ సూత్రాలలో ప్రియురాలు సాయింత్రం చేయతగిన విధులను జ్ఞాపకం చేసుకొంటూ.

"చిలుకలేమిటి? గోరువంక లేమిటి? ఏమిటో అసందర్భం ప్రలాపాలు నాకర్థం కావటంలేదు" అన్నది.

"ఏంలేదు కాంతం. అల్లా తెల్లపోయి చూస్తావెందుకు? నేను మామూలు మనిషినే! ఊరికనే నవ్వుతూ అల్లా గన్నాను.

"మన పిల్లలే మనకు చిలుకలూ, గోరువంకలూ, ఇప్పటిదాకా వాళ్లతో మాట్లాడుతునే ఉన్నాను."

"ఇటురా, కూర్చో."

వచ్చి నాదగ్గిరే కూర్చుంది శయ్యపైన. ఇక ప్రణయ కలహానికి కారణం కల్పించాలి. ఉన్న కష్టమంతా అక్కడే. సవతి అనిగాని పరస్త్రీతో పరిచయం అనిగాని ప్రశంసించానో కొంప మునిగిందే. లేని పోని రగడ ఎందుకని ఆలోచించి ఇంకో విధంగా ప్రణయ కలహానికి కారణం కల్పించాను.

"కాంతం?..."

"ఊఁ......"

"మన సీతను చూడటానికి..."

"సీత ఎవరు?........."

"సీత నెరగవు? మా మేనమామ కూతురు."

"ఆ...అయితే?"

"సీతను చూడటానికి రేపు వెడుతున్నాను."

"వెళ్లండి. నా అజ్ఞ ఎందుకు?

"అజ్ఞకోసం కాదు. ఊరికే చెబుతున్నాను. సీత చాలా చక్కంది సుమా? దాన్ని నే నసలు పెండ్లాడుదా మనుకొన్నాను. దైవం అనుకూలించక పోవటం మూలాన పడింది కాదు."

"ఇప్పుడు మటుకేం? నలుగురు పిల్లలతో కూడా వస్తుంది కనుక్కోండి."

"అదికాదు నే ననటం. అది చక్కని దన్న మాట ఒప్పుకొంటువా?"

"అయ్యో, కాకేం! చక్కని ముక్కు. ఒక్క జాతిలో పుట్టిన వాళ్లేకా మీరంతా?"

సీత చక్కదనాన్ని గూర్చి ప్రశంసా వాక్యాలు పలికి కాంతం సౌందర్యవతి కాదని కాస్త ఎత్తి పొడిస్తేనా కోపం తప్పక వస్తుంది. తదనంతరం ప్రణయ కలహం అవిచ్ఛిన్నంగా జరపొచ్చునని తోచింది.

"నలుగురి పిల్లల తల్లి అయినా, ఆమె శరీరచ్ఛాయ ఒక్క వన్నెకూడా తగ్గలేదు. చెక్కిళ్లు చిక్కలేదు. కేశములూ......"

"చాలు, చాలు, ఇక అక్కడ ఆగండి."

"ఆమె చంపల నునుపూ......ఆ ముంగురుల..."

"ఏం మాటలివి? పరాయి ఆడదాన్ని గురించి ఇటువంటి మాటలు వింటుంటే నాకు అరికాలు మంట..."

"వచ్చిందా కోపం?..."

"ఆఁ..."

"అయితే చప్పున లేచి క్రిందపడు నేలపైన మెల్లగా సుమీ? ఇక జరిపేద్దాం ప్రణయకలహం" అన్నాను నేను తలపెట్టిన కార్యం అవిఘ్నంగా జరుగుతున్న దన్న సంతోషంతో పొంగిపోతూ.

"మీకేమైనా మతిపోయిందా? అట్లా తోస్తారేమిటి? నాకేం కర్మం క్రింద పడ్డదాకా?" అన్నది కాంతం కరుకు కత్తి విదిలింపుల్లాగ మెరస్తున్న కళ్లతో."

"అదికాదు. సత్యభామ, వరూథిని, ప్రభావతీ మొదలైన నాయికలు ప్రణయకోపం వచ్చినప్పుడల్లా క్రింద పడ్డారు. నీవు అల్లాగ పడకపోతే ప్రణయకలహం ఎట్లా జరుగుతుంది?"

"జరగకపోతే, ఇప్పుడేమి, ఉపద్రవం? మతిపోయిన చేష్టలన్నినూ! తోస్తారేమిటి?...ఇవ్వాళ...మీకేదో... ఉండండి, నా పక్కమీదికి నేను వెళ్లిపోతాను."

"పోమరి......"

"ఏమిటబ్బా ఇవ్వాళా!......ఆ దొరల సహవాసం చేస్తున్నారు? క్లబ్బులో పొద్దు పోయిందాకా ఉంటు న్నారు. ఏం కర్మమో..." అనుకొంటూ మరో ప్రక్క మీది కెళ్లి పడుకుంది.

3

ఇంతవరకూ ప్రణయకలహం జయప్రదంగా జరిగింది. రెండో ఘట్టంలో నాయికవి వృద్ధక్రోధయై మాలికలనూ, అలంకారాలనూ, విచ్చి వేయాలే. కోపం వచ్చింది గదా? ఆ పనులు చేయకపోతుందా అనుకొన్నాను గాని, ముడుచుకొని మెదలకుండా పడుకొంది. ఆమె జుట్టులోనున్న గులాబి పువ్వుమాత్రంనున్న జూచి కన్నెర్రజేసింది. నేనే వెళ్ళి ఆ పువ్వును తీసి, ముక్కలు ముక్కలు జేసి, క్రింద వెదజల్లాను.

తదుపరి కాంతం ప్రక్కనే కూర్చుని, "కాంతం, చూడూ నాతప్పు క్షమించు, నీవే చక్కని దానివి. పిల్లల తల్లివైనా, నీ చెక్కిళ్లపై నునుపు తగ్గలేదు. రజితకేశములు అట్టే లేవు, శరత్కాలమునందలి పూర్ణచంద్రునితో సమానమైన ముఖముగల సుందరీ, ఓ తరుణ వయస్సుగల విలాసినీ, లెమ్మ, శయనారోహణము చేయుము" అని మళ్లా పుస్తకంలో మాటలు అన్నాను. కాంతం, నావంక వెర్రిచూపులు చూడటం సాగించింది. ఆమె భయంచేత కంపిస్తూ ఉన్నట్లు నాకు తోచింది.

"ఏం, భయములేదు కాంతం. నా పక్కమీదికిరా" అన్నాను.

"ఏమిటో వికారం! నేనేం జేనాను. ఇందాక నెట్టివేయట మేమిటి? ఇప్పుడు మళ్లీ ఈ బ్రతిమి లాడటం ఏమిటి?

"అట్లా నేనెప్పటికీ చేయనులే. రా. లేచిరా. నా తప్పును గమనించక క్షమించు."

"నేను క్షమించటం ఎందుకు? ఏమిటా గోలా? సరే పదండి."

"ఉండు...ఉండు. లేవబోకు. లేవద్దు ఉంటే! ప్రణయ కలహం క్రమరీత్యా జరగాలె. నీ విప్పుడో పని చెయ్యాలె."

"ఏమిటది?..."

"నేను చేసిన అపరాధాన్ని తల్చుకొని, నా వీపు నడుమ, ఎక్కడైనా ఒక్క తన్ను తన్నాలె కొంచెం మెల్లగా. అంతటితో ప్రణయ కలహానికి ముదురుపాకం వస్తుంది. అటు తరువాత నేను బ్రతిమిలాడటం, నీవు కొంతసేపు అనుకరణం చేయటం తదుపరి శయనారోహణం ఇది జరగాలసిన విధి."

"ఇంతపనీ జరగాలిసిందే ఇప్పుడు!"

"లేకపోతే ప్రణయ కలహం పూర్తిగాదు."

"ఇట్లా జరగాలని ఎక్కడుంది?"

"పుస్తకంలో ఇదిగో కామసూత్రాలు. అందుకనే ఈ అవస్థంతా నేను పడటం! ఊఁ...ఒక్క చిన్న మెల్లగా తందూ?

"అదో, సంగతి మహారాజా? నేను వెర్రిబాగుల దాన్ని. ఇందాకటినుంచీ మీకు మతి చెడిందేమో నని హడలి పోతున్నాను. అడ్డమై పుస్తకాలూ చదివి నన్నే డిపిస్తున్నారా. వెధవ వెకిలి పనులన్నీ నన్ను చేయ మంటూ?

"అయితే ఏమంటావు? ప్రణయ కలహం ఇందాక వచ్చింది. ఇక సగంలో ఉంది. పాడు జేస్తావా?" అన్నాను అప్రయత్నంగా జీరపోయిన గొంతుకలో.

"ప్రణయ కలహం జరపాలా? జరుపుతాను? జరుపుతాను! ఇల్లా రండి!"

అని పిలిచి అల్లరి కుర్రాణ్ణి దండించే ఉపాధ్యాయుడు పోజులో నాచెవి తమ్మె పట్టుకొని నులేసి, ఇక ఎన్నడూ?............"

"అబ్బా!..."

"ఇక ఎన్నడూ, ఈలా............ఏం?"

"ఊఁ...హా...అబ్బ!..."

"మరి ఎన్నడూ చేయరు గద!"

ఊహుఁ ఉహుఁ............వదుల్దూ."

ఓ ముఖ్య విషయం

వ్యాసరచకులంతా తమవ్యాసాల్ని బహుక్లుప్తంగా పుట కొకప్రక్కచొప్పున నాల్గుపుటలకి మించకుండా వ్రాయాలి. మాచే నిరాకరింపబడిన వ్యాసాల్ని త్రిప్పి పంప జాలము. కావున వ్యాసరచకులు తమవ్యాసములయొక్క ప్రతి నొక్కొక్కదానిని తమ వద్ద యుంచుకొనవలెను.

☞ అనువాదములుగాని అనుకరణములుగాని యామోదకరములు కావు. వ్యాసములన్నియు స్వకపోలకల్పితములై వుండాలి.